
Sichos in English Classics 9

Letter Sent by the Rebbe

**11TH DAY OF NISSAN,
5745 (1985)**

Sichos In English
788 Eastern Parkway
Brooklyn, New York 11213
www.sie.org

IN PLACE OF AN INTRODUCTION

At the Shloshim of R' Yonah Avtzon A"H, Director of Sichos in English, a resolution was taken to reprint the original weekly Sichos in English publications.

To fulfill this, a weekly booklet including a translation of a *farbrengen* as it was first published will be distributed. Our intention is to reprint the entire set in the near future.

Following the Sichos we will include an addendum with pictures, notes, and insights into the process of its publication.

These weekly publications can be sponsored to honor a loved one, a Yortzeit or a simcha by contacting us at **sichosinenglish@gmail.com**. If you would like to receive this weekly publication to your email, then please use the above email address as well, or you can sign up to receive it on WhatsApp at 917-868-6509.

To partner with us, so that we can continue to publish original Sichos in English content as well as behind the scenes stories and documents, please make a contribution at: sie.org/partner

LETTER SENT BY THE REBBE, 11TH DAY OF NISSAN, 5745 (1985)

RABBI MENACHEM M. SCHNEERSON
Lubavitch
770 Eastern Parkway
Brooklyn, N. Y. 11213
493-9250

מנחם מענדל שניאורסאהן
ליובאוויטש

770 איסטערן פארקוויי
ברוקלין, נ. י.

FREE TRANSLATION

By the Grace of G-d
Third Day — twice blessed with Good¹
Weekly Sedra:² *Shemini*³
Nasi: Tribe of Asher⁴
11th of Nissan, 5745
Brooklyn, N.Y.

To the Sons and Daughters of
Our People Israel, Everywhere

G-d bless you all!

Greeting and Blessing:

Pursuing the subject matter of the letter of Erev Shabbos Kodesh Rosh Chodesh Nissan, and with the festival of Pesach now only days⁵ ahead; It is worthwhile to dwell more deeply on some points of the said letter, keeping in mind the basic principle, as emphasized therein, that the contemplation be reflected in actual practice, which — along with all matters in the realm of the good and holy — should be on the ascendancy.⁶

***

The discussion in the previous letter centered on the special significance of the circumstance that this year the first day of Pesach comes together with Shabbos. This points to the aspects that are

common to both Pesach and Shabbos, particularly the relevance of *Cheirus* (liberation)— the main aspect of Pesach, with *Oneg* (delight)— the main aspect of Shabbos, the common feature of both being *completeness*, namely that the liberation from all negative aspects, as well as the delight with the good and holy, must be *complete*;⁷ and “completeness” means that one is not satisfied with the minimum, nor even with almost all, but attains the fullest measure of both *Cheirus* and *one*. Anything less than that detracts not only quantitatively, but also in the quality of both the liberation and the delight.

Here the question begs to be asked — not just by way of “If your *child* should ask,”⁸ but also by “All of us wise ones”:⁹ Having attained true *Cheirus* and true *Oneg* in their *completeness* — what room is there left for the instruction of “Keeping things of holiness on the ascendancy,” and “Going from strength to strength”; especially in view of the fact that the said instruction is a *continuous*¹⁰ — one and that applies to each and all Jews, based on the prayer and instruction of the “Sweetener¹¹ of the Songs of our People Israel”¹² in the Book of Tehillim¹³ (Psalms), and cited in the Shulchan Aruch¹⁴ on the authority of many texts in *Torah Shebe’al Peh* (Oral Torah)?

The question is all the stronger in view of the emphasis on *going* (from strength to strength), which infinitely surpasses growth and development in the world of *Tzomeiach* (literally “growth,” i.e. *plant* life), where albeit growth is the sign of life and living (and-this applies also to mankind “For man is like a tree of the field”),¹⁵ yet it is only growth in width and height and depth,¹⁶ but all the time remaining in the same place.

Certainly this does not compare to the category of the animal world, since an animal has the power of locomotion to go from place to place, to one that is better and higher. How much more incomparable is it to the positive locomotion of a human being,¹⁷ worthy of the name *Adam* (“man,” a term derived from the phrase *adameh l’Elyon*,¹⁸ “I strive to imitate the Supreme One”), who has been endowed by the Creator with the power and ability to change his place for a better and higher one, and still better, quantitatively and qualitatively, to the point of *transforming* himself into a new

being¹⁹; which, as often emphasized, is the essence of man's serving HaShem, who bade him (as well as empowered him)²⁰ to "Walk in His (Hashem's) ways."²¹

And we are not talking here about exceptional individuals, since the instruction of "Walking in His ways," and "Going from strength to strength" is, like all instructions in the Shulchan Aruch, incumbent upon *all* Jews, for we have but one Torah for all. Thus, the question becomes even stronger: Having attained *Cheirus* and *Oneg* in completeness — everyone, man and woman, according to one's full power and perception — how is it possible in such a case (as in all matters of the good and holy) to rise higher and higher, especially in a manner of continuous motion ("going")?

***

The answer to this question is hinted in the Scriptural terms *Shabbos Shabboson*²² (a "Shabbosdiger" Shabbos) and *Shabbos b'Shabbato*²³ (a "Shabbos within Shabbos"). In other words, there is such a thing as a Shabbos which is Shabbos of a higher level, or, simply stated, there are gradations of Shabbos. Likewise in *Oneg* and *Cheirus*.

While *Oneg Shabbos* pervades all hours of Shabbos, it contains a range of experiences "from strength to strength": At the beginning of Shabbos²⁴ (on Shabbos eve) the *Oneg* is primarily associated with the aspect of *Tishbos*²⁵ ("You shall rest"), namely, the restfulness and delight at being free from the labor and activities of the weekdays. This *Oneg*, immense as it is, is nevertheless limited and in proportion to the scope and burden of one's weekday activities. On Shabbos morning, when the full pleasure of the relief and rest from work has already been attained, it is supplanted by a higher category of *Oneg*, which is associated primarily with the concept of "Shabbos unto G-d,"²⁶ leading up to the highest category of *Oneg*, namely *Raiva d'chol Raivin*²⁷ ("pleasure of pleasures") at the time of Minchah — the most sublime kind of pleasure which stands out as *Oneg*, even after the *Oneg* of *raivin*: a purely spiritual *Oneg*, without any association of any memory or residue of anything material and mundane,²⁸ but purely "Unto G-d your G-d."²⁹ And here, too, there is the possibility of advancing, beginning with the general feeling

and the basic *emunah* (absolute belief) in HaShem — advancing to “To *know* that there is a First Existence, (the Source and) the Creator of all existence,”³⁰ then on to the details and minutiae of this concept in ever greater depth, reaching into the mysteries of Creation and most hidden secrets of the Torah (Pardes),³¹ and after that, to the fullest “Knowledge of HaShem as (the fullness of) the waters covering the sea.”³²

A further illustration of gradations in *Oneg* is found in the simple example of a great scholar whose *greatest* pleasure is to delve into intellectual pursuits; yet, when a quite new idea or concept comes across to him, his pleasure is infinitely greater than his pleasure before.³³

Similarly in the concept of *Cheirus*: When a slave is liberated from slavery, especially the kind of forced hard labor from which our Jewish people was liberated by the Exodus from Egypt; an exodus, moreover, “with an upraised arm”³⁴ — it is surely a true “strength” in the realm of *Cheirus*. Yet, there still remained the lingering fear³⁵ that the Egyptians might pursue them with a view to forcing them to return to Egypt and slavery — a fear that actually turned out to be well founded. However, after *Kerias Yam Suf*, (red sea), when they saw the Egyptians perish in the sea,³⁶ and with it perished the thought of ever being enslaved by them again, the Jews experienced a greater “strength” in *Cheirus* than before; and continuing from strength to strength — to a greater and deeper *Cheirus* at Mount Sinai, when they were told by Hashem, “You shall be unto Me a treasure³⁷ (and even more) a Kingdom of Kohanim (G-d’s servants) and a Holy Nation,”³⁸ and going to still greater strength when they received the Torah.³⁹

***

From what has been said above, it will be more clearly understood how the concept of going from strength to strength applies in the realm of *Avodas* (serving) *HaShem*, where the first “strength” is — “Turn away from evil,”⁴⁰ namely the inner liberation from the ways of *Mitzrayim*, evil in actuality; so that when faced with a test, one has the strength to control oneself and *not do* anything evil, not only in deed and speech, but neither also in

thought.⁴¹ There is, however, a greater “strength” in turning away from evil, when any idea of evil is altogether negated and does not come into consideration at all, because the person has already attained the level of — “You shall love Hashem your G-d with *all* your heart”⁴² — “With *both your inclinations*,⁴³ so that the evil inclination is not only subdued and controlled, but it has been *sublimated*,⁴⁴ so that, together with the good inclination, it, too, *participates* in his Ahavas HaShem. And between the said two planes in the realm of “Turn away from evil” there are many gradations⁴⁵ to advance from strength to strength in Ahavas HaShem and Avodas HaShem and reaching still higher and higher.

Similarly, there is the process of advancing from strength to strength in the realm of “... and do good.” HaShem, the Source of all blessings promises: “Walk in My statutes... and I will give you”⁴⁶ all blessings. When a Jew *walks*⁴⁷ in G-d’s ways from strength to strength, for “the sake of the reward,”⁴⁸ HaShem will give him all material and spiritual blessings in a generous measure; a greater strength — the blessings are not an end for their own sake, but only in order to make it *easier*⁴⁹ for him his advancement in the fulfillment of the Torah and Mitzvot. In other words — his desire for the reward of “children, health and sustenance,”⁵⁰ and in a generous measure — is in order to transform all this into spiritual⁵¹ and to advance from strength to strength to the point of “Beholding the pleasantness of HaShem”⁵² and striving still higher for the “strength” of the Alter Rebbe⁵³ (author of the *Tanya* and *Shulchan Aruch*) who, quoting and interpreting the verse מי לי בשמים ועמך לא⁵⁴ (“Whom have I in Heaven beside You, and what is there on earth that I desire beside You!”)— ecstatically declares that his wish and delight are not blessings of Heaven nor the blessings of the earth, nor anything and everything that is only עמך — “beside” HaShem — for he desires only HaShem Himself!

Such aspiration is on the level of that Avodah quoted by the Rambam in the concluding sentence of his great Opus *Mishneh Torah*,⁵⁶ to the effect that in the days of Mashiaich all *ma’adanim* pleasures) will be considered “like dust,”⁵⁷ since the desire and preoccupation of the (inhabitants of the) world will be “only to know HaShem.”⁵⁸

And, of course, in the knowledge of HaShem there are infinite gradations, beginning with *יסוד היסודות ועמוד החכמות*, etc. — “The foundation of all foundations and the pillar of all wisdoms is to know that there is a First Existence,” etc. — which is the opening sentence of his Opus, all the way to the level of the fullest measure of “knowledge of Hashem like the waters covering the sea” — which is the concluding sentence of his Opus.

All the more so (the “going”) since the capacity and perception are not the same in all individuals, nor the same even in the same individual at all times, but ever desiring and striving to rise higher and higher, as mentioned above.

Likewise also in the realm of *Avodas HaTefillah* (prayer), where there are very many gradations of *Kavanah* (Concentration) and *Dveikus* (devotion) in the various categories of service, whether it is in the category of a servant⁵⁹ appealing to a master or that of a son looking up to his father, the devotion of a son who is an “infant”⁶⁰ or one who is wise and knowledgeable. And in the same person, too, one’s capacity, as mentioned, is not the same from prayer to prayer and from day to day, and even in the same prayer there is the ascent on the “ladder” of prayer — the “Ladder standing on the earth and reaching into Heaven”⁶¹ — from *Modeh ani*⁶² to the *Shema* (the point of *Mesirus Nefesh* — self-sacrifice), and so forth.

***

May HaShem grant that every one of us, man and woman, “with our young and our old, with our sons and with our daughters,”⁶³ in the midst of all our people Israel, should — to reiterate the prayerful wish in the previous letter — utilize in the fullest measure the strength that HaShem gives everyone “from His full, open, holy and ample Hand,”⁶⁴ to attain the fullest measure of *Cheirus*, freedom from any and all anxieties and distractions, together with the fullest measure *Oneg*, especially having the double strength derived from Shabbos, *Shabbos b’Shabbato*, coupled with *Zman Cheiruseinu*, reliving the experience of the “Revelation of the King of Kings, the Holy One blessed be He,⁶⁵ in all his glory and might,⁶⁶ Who delivered them,”

And *immediately* thereafter, as in those days, begin to count the day of the Sefirah⁶⁷ with a yearning for that blessed day “To serve HaShem on this mountain,”⁶⁸ namely, to receive the Torah at Mt. Sinai; with the devotion as when the Torah was given at Mt. Sinai; it should be so, as a “new”⁶⁹ experience indeed, and in the *fullest* measure, at the end of Sefirah, at the Festival Shavuoth, to steadily advance from strength to strength (from the gracious spontaneous Divine Revelation on the Festival of our Freedom, coupled with Sefirah) through one’s *own efforts* ever higher and higher), into the ultimate strength of the perfect world order⁷⁰ to come after the Geulah through Mashiach Tzidkeinu.

And immediately thereafter, reaching the ultimate state of perfection, in accordance with the promise of HaShem, with which the Rambam concludes his *Mishneh Torah*: “For then I will transform the nations (of the world) to “clear language” to call upon Hashem, and⁷¹ to serve Him with one consent,⁷² and the “Knowledge of HaShem as (the fullness of) the waters covering the sea.”⁷³

With esteem and blessing for
Hatzlocho in all above and for
a Kosher and joyous Pesach,

/Signed: Menachem Schneerson/

1) פרש"י בראשית א, ז. וראה מכתב ו' תשרי ה'תשד"מ הערה ד"ה יום שלישי שהוכפל בו כי טוב (לקו"ש ח"ד ע' 632). 2) שבשנה זו קוראים אותה (ראשיתה עד "שני") שמונה פעמים, וידוע הפתגם כזה בפי חסידי פולין (הובא ונת' בלקו"ש ח"ז ע' 297): שמיני שמונה שמנה (פי' שהשנה שקורין בה שמונה פעמים פ' שמיני תהי' שמנה). 3) ע"פ מחזיל (יומא כח, א. תמיד פ"ג מ"ב. ירושלמי יומא פ"ג ה"א) לומר "עד שהוא בחברון", בלשון שמעורר זכות (ירושלמי שם. פרש"י יומא שם, ב) שאותו היום נטל עשר עטרות — שבת פו, סע"ב (וראה תוד"ה עשר. תרי"ש לפקודי מ סק"ט. ושי"ן), הובא בפרש"י עה"ת ריש פרשתנו. נשא ז, יב — מסדר עולם (רבא — פ"ז). — שייכותו לתענוג — ראה ד"ה יהיו ביום השמיני תרי"ש (ע' רסט ואילך), תשי"ד פ"א ואילך (ע' 191 ואילך), תשי"ה (ע' 167 ואילך). — שמיני.. עשר עטרות. להעיר ממרזל דכניור (שבביהמ"ק) דימוה"ש מ' ח' נימין ודלעת"ל של עשר נימין (ערכי"ג, ב). וראה כלי יקר ריש פרשתנו, הובא ונת' בד"ה יהיו ביום השמיני הנ"ל). 4) שו"ע אדה"ז או"ח הל' פסח סתכ"ט סט"ו. וראה שם ס"ט. וראה לקוטי לוי"צ אגרות ע' שכ"ג שכה. שם ע' ת"ט. וראה מכתב י"א ניסן ה'תשמ"ג הערה ד"ה י"א ניסן (לקו"ש חכ"ב ע' 273). — אשר, מלשון אושר ותענוג (תרי"א תולדות יח, סע"ב. שמות נג, ב. תצוה פ"א, א. לקוטי לוי"צ שם ע' ת"ט. ועוד). 5) להעיר, שארבעה ימים הם ימי ביקור לתמיד (פסחים צו, א. ושי"ן) ולקרבן פסח גם בפסח דורות — פסחים שם. מכילתא ופרש"י בא יב, ו (ומסתימת לשון רש"י משמע, שהוא דין גם בפסח דורות). וראה אנציקלופד"ת תלמודית ע' בקור מומים (ע' סג), ושי"ן. תורה שלמה פרשתנו מילואים לכרך י"א סי' יב. — וי"ל שיש מעין זה כבוד עניני קדושה ובפרט בחה"פ. ולהעיר ממש בעט"ז לשו"ע או"ח ר"ס תקפ"א: והטעם שעומדים בכל פעם (בסליחות) ד' ימים לפני ר"ה משום דאיתא (ירושלמי ר"ה פ"ד ה"ח) בכל הקרבנות ואמר והקרבנם ובר"ה וקעשיתם שיעשה אדם עצמו קרבן ברה"ו ולהכי צריך ד' ימים לביקור מפני המומין כו'. 6) ברכות כח, א. ושי"ן. זח"ג קסב, ריש ע"ב. וראה לקו"ש ח"ז ע' 250 הערה ד"ה להעלות בקודש. ושי"ן. מכתב ר"ח ניסן ה'תשל"ו הערה ד"ה מעלין בקודש (הגש"פ עם לקוטי טעמים ומנהגים וכו' — קה"ת תשל"ט — ע' תצג). 7) ראה כתובות סו, רע"א. 8) כל הכתוב בנוגע להג הפסח — בא יג, יד. ועיקר הוא בפסח (בהתחלתו) — ראה שו"ע אדה"ז או"ח הל' פסח סתע"ג סי"ד. הגדה של פסח עם לקוטי טעמים ומנהגים ע' טו. וראה הגש"פ פיסקא ברוך המקום, מירושלמי פסחים פ"ה ה"ד. מכילתא (הובא בפרש"י) עה"פ. 9) ל' הגש"פ פיסקא עבדים היינו. וראה הגש"פ, ירושלמי ומכילתא שבהערה הקודמת. 10) כמחזיל שצ"ל באופן שאין להם מנוחה (ברכות בסיומה. ושי"ן). 11) נעים, פי' ג"כ עונג (סה"מ תש"ט ע' 130. וראה שהש"ר פ"ד, ד (בתחילתה). מצר"צ עה"פ ש"ב כג, א). 12) ש"ב שם. וראה שהש"ר שם שאמר הזמירות (בשם כל) ישראל". 13) פד, ה. 14) אדה"ז או"ח סקנ"ה ס"א. ושי"ן. וראה לקו"ש ח"ז ע' 173 ואילך. שיחת כ' מנחם-אב תשח"א. 15) שופטים כ, יט. וראה תענית א, ז. לקו"ש ח"ד ע' 115 ואילך. 16) ראה בארוכה מאדהאמ"צ (אמ"כ פתח השער פ"ג-ד. שער היחוד בתחילתו) שזוהו כולל הכל. וראה פרדס עשר טעם האצילות פ"א. 17) להעיר מאו"ח להה"מ (הוצאת קה"ת) ע"ב, ב עה"פ (תהלים כנור, ו) הלחן ילך (בהוצאת קה"ת תשל"ט — סרמ"ב). תרי"א וישב ד"ה כה אמר ה' גוי ונתתי לך מהלכים (ל, סע"א ואילך). ובסיום הדרוש שם (שם, ד): אבל לע"ל. . יהי' הכל בחי' הליכה. אוה"ת בהעלותך ע' תיא. ועוד. 18) (ל' הכתוב — ישע"י יד, יד). ראה יבמות סא, רע"א. של"ה ג, א, כ, ב, רסח, ב, שא, ב. עשרה מאמרות מאמר אם כל חי ח"ב פל"ג. 19) ראה שו"ע אדה"ז או"ח ס"ד ס"א. 20) כמרזיל שאינו מבקש לפי כחו אלא לפי כחו — במדב"ר פ"י"ב, ג. 21) תבוא כח, ט. וברמב"ם (ספר המצוות (ובמנין המצוות שבריש ספר ה"יד"י) מ"ע ת. הל' דעות פ"א ה"ה"ו) מנה ציווי זה במנין המצוות (וראה שו"ע אדה"ז או"ח סקנ"ז ס"ג). — וראה לקו"ש ח"ד ע' 1130 ואילך. ח"י"ג ע' 280 הע' 3. 22) תשא לא, טו. ועוד. וראה לקו"ת דרושי יוהכ"פ ד"ה שבת שבתון (ע, ב ואילך). 23) הפטורת שרי"ה (ישע"י סו, כג). וע"פ פ"א אדה"ז בלקו"ת ברכה צו, ג-ד. וראה בהנשמן במראי מקומות לשם (בהוצאת קה"ת ה'תשד"מ). ד"ה אבות מלאכות תרי"ל (ע' רמד ואילך). את שבתותי היש"ת פ"ד (ס"ע 85 ואילך). ובכ"מ. 24) בהבא לקמן — ראה גם לקו"ת בהר מב, ג ואילך. ד"ה כנוונא דשבת הגדול תקס"ח (סידור קסט, א.כ. סת"מ תקס"ח ס"ע קנב ואילך. ביאורו"ה להצ"צ תרומה (כרך ב) ע' תתיא). ד"ה ר"ש הוא אמר הכי אתקני סעודות כ"י (סידור קעד, א ואילך. ביאורו"ה להצ"צ יתרו (כרך ב) ע' תשצא ואילך). ד"ה אלה תולדות נח תקס"ו (אוה"ת נח נו, א ואילך. ביאורו"ה להצ"צ נח ע' יג ואילך). שער האמונה פשוט ואילך. המשך תרס"ז ע' תקמג ואילך. המשך תער"ב ח"ב ד"ה ראה אנכי (ע' א"ק) ומאמרים שלאחריו. ועוד. — ולהעיר מל"ת להאריזיל פ' תשא עה"פ (תשא שם, יג) ואתה תדבר גוי את שבתותי תשמרו. 25) משפטים כג, יב. וברמב"ם הל' שבת בחוליתו (ורפכ"א). צפע"נ (להרגצובי) שם. 26) יתרו כ, י. ואתחנן ה, יב. 27) ראה המשך תרס"ו ע' תקמה. סה"מ היש"ת שם (ע' 86). ובכ"מ. 28) להעיר מכש"ט (הוצאת קה"ת) סת"ב. ועיקר יום השבת הוא להתדבק בהש"י על ידי תפלה ותורה ולזה קורא בוהר (ח"ב רה, א) האי יקמא יומא דנשמתי ולא יומא דגופי כ"י. 29) יתרו שם. ואתחנן שם. 30) רמב"ם ריש הל' יסודי התורה. וראה בארוכה "הדרן" על. . הרמב"ם (קה"ת, י"א ניסן תשמ"ה). לקו"ש יתרו שנה זו. 31) ל'

הרמב"ם שם ספ"ד. וראה הדרן ולקוי"ש שבהערה הקודמת. (32) ישעי' יא, ט. וראה „הדרן” ולקוי"ש הנ"ל. (33) ע"ד זהבו פניו של ר' אבהו שמצא תוספתא חדתא (ירושלמי שבת פ"ח ה"א. נת' בשערי אורה שער החנוכה (יב, ב). ועוד). (34) בשלח יד, ח. ת"א ופרש"י שם. (35) ראה בשלח יד, י. פרש"י עה"פ שם, ה. וראה לקוי"ש ח"ז ע' 270 ובהערות שם. (36) ראה בשלח שם, ל ובפרש"י. (37) יתרו יט, ה. (38) יתרו שם, ו. וראה בעה"ט עה"פ. וראה אגדת בראשית פע"ט [פ]: „שכולם נקראו כהנים בסניג שניאמר ואתם תהיו לי ממלכת כהנים . . . כל אחד ואחד מהן כאלו כהן גדול כו." (39) דאין לך בן חורין אלא מי שעוסק בתלמוד תורה (אבות פ"ז מ"ב). (40) תהלים לד, טו. (41) להעיר מרמב"ם ה"ל תשובה פ"ז ה"ג. ת"א מג"א צט, ריש ע"ב. (42) ואתחנן ו, ה. (43) ברכות נד, א (במשנה). ספרי הובא בפרש"י עה"פ. (44) ראה ירושלמי ברכות ספ"ט. תניא פ"א. פ"י. ועוד. (45) תניא פ"י. (46) בחוקותי כו, ג-ד. (47) ראה דרושי דא"ח עה"פ אם בחוקותי תלכו — לקו"ת בחוקותי מה, א ואילך. אה"ת בחוקותי (כרך ב) ע' תרלד ואילך. שם (כרך ג) ע' תתקכא ואילך. שם ע' תתקמא ואילך. ד"ה זה תר"ל (ע' קלט ואילך). ה"ש"ת פ"ד ואילך (ס"ע 90 ואילך). ועוד. (48) ואחז"ל לעולם יעטוק אדם בתורה ומצות אע"פ שלא לשמה שמתוך שלא לשמה בא לשמה (פסחים נ, ב. ושי"ן. ירושלמי חגיגה פ"א ה"ו. רמב"ם ה"ל ת"ת פ"ג ה"ה. ה"ל תשובה פ"י ה"ה. טושו"ע יו"ד סרמ"ז סי"כ. ה"ל ת"ת לאדה"ז פ"ד ס"ג). וראה לקוי"ש ח"כ ע' 45 ואילך. (49) ראה רמב"ם ה"ל תשובה פ"ט ה"א. סוף ה"ל מלכים ומלחמותיהם. (50) ואע"ג דלאו בזכותא תליא מילתא אלא במזלא תליא מילתא — ראה מ"ק כח, א. זח"א רז, סע"ב. תקו"ז ת"ע (קכו, א). מקומות שנסמנו ב„שערי זהר" (להר"ר מרגליות) למ"ק שם. צוואת אדני"ע (חנך נדנער ע' 48). (51) ראה בארוכה מכתב ערב ח"י אלול ה'תשמ"ג (לקוי"ש חכ"ד ע' 622 ואילך), ובהנסמון שם בהערה ד"ה עסן, טרינקען וכו'. (52) תהלים כז, ד. — וראה ד"ה ונחה, אחש"פ תשי"ט פ"ב (סה"מ תשי"ט ע' 130) וד"ה מרגלא בפומי' דרב פכ"ז (שם ע' 136). (53) הובא בשרש מצות התפלה להצ"צ פ"מ (דרמ"צ קלה, סע"א). (54) תהלים עג, כה. (55) בסיום וחותרם ה' מלכים. ולהעיר, אשר בשנה זו מסיימין הלכות אלו ב"יא ניסן (לפי החלוקה דג' פרקים ליום). (56) שמו אשר קרא לו המחבר וטעמו עמו — הקדמת הרמב"ם לספרו קרוב לסופה. (57) ראה „הדרן” הנ"ל ח"ב סכ"ז ובהערה 103 שם. (58) ס' הרמב"ם שם. (59) ראה תניא פמ"א (נז, א). ובארוכה — המשך תרס"ז ע' קנו-קנה. שם ע' שכ ואילך. ועוד. (60) ע"ד לשון רבי שמשון דקינן: אני מתפלל לדעת זה התינוק (שורש מצות התפלה רפ"ח). (61) ויצא כה, יב. דא צלותא (זח"א רסו, ב. ח"ג שו, ב. תקו"ז ת"י מה). וראה בהנסמן במכתב הנ"ל הערה ד"ה די פיר שליבים. (62) ראה גם מכתב עש"ק ח"י אלול ה'תשמ"ד (לקוי"ש חכ"ד ע' 646) ובהערות שם. (63) וכמו שה"י בימי צאתך מארמ"צ — בא י, ט. (64) נוסח ברכת המזון. (65) הגש"פ פיסקא מצה זו. וראה לקו"ת צו ד"ה להבין מ"ש בהגדה מצה זו כו' ס"ג (יב, ב ואילך). (66) הגש"פ פיסקא ויוציאנו. וראה המשך תער"ב ח"ב ס"ע תתקכד. (67) ראה ר"ן סוף פסחים. בהנסמן בלקוי"ש חכ"ב ע' 114 הערה 2. (68) שמות ג, ב. (69) גירסת רש"י עה"ת (יתרו יט, א. וראה גם עקב יא, יג. תבוא כו, טז). (70) רמב"ם ה"ל מלכים ספ"יא. (71) בצפני ג, ט. „לעבדו". (72) צפני שם. רמב"ם ה"ל מלכים ספ"יא. (73) ישעי' יא, ט. סיום ה"ל מלכים וסיום כל הספר.

ADDENDUM

Behind the Scenes of Sichos in English

In last week's issue of SIE Classics, we brought a Public Letter that the Rebbe wrote for Rosh Chodesh Nissan 5745; in Behind the Scenes we brought edits of the Rebbe on the English translation of the letter prepared by SIE. [This week we brought the follow up Public Letter that the Rebbe prepared for Yud Alef Nissan 5745].

Below we bring more of the Rebbe's comments on that very same letter, this time in the footnote section — which was pretty much a copy-paste from the Yiddish edition of the letter. The Rebbe would insist that the many sources — in Hebrew — be inserted into every version of the letters, even the letter inserted into Israeli newspapers or the English language version. At times these sources could fill a complete page.

It is worthy to note that after the Rebbe had already edited the footnotes in the Yiddish edition, the Rebbe then reedited the exact same footnotes in the English version. What is interesting is that although the footnotes had literally been copied and pasted from the original, there was still something to fix!

Here is some context for the edit:

In the Yiddish version, the footnotes were titled as words or phrases. In the English version, they were inserted by numbers referenced in the text (classic footnotes). For whatever reason, the sources listed in the Yiddish letter for the phrase “Chodesh Nissan... Rosh Chodoshim” were cited in the English as footnote 8 on the phrase “Rosh Chodesh Nissan” in the previous sentence instead. Thus, footnote 8 appeared before footnote 7.

The proofreader apparently noticed this issue and switched footnotes 7 and 8 so that they could appear in sequence.

The Rebbe noticed this comment and added:

עפ"ז צ"ל ב7 (דעתה)

תרכ"ו ד"ה

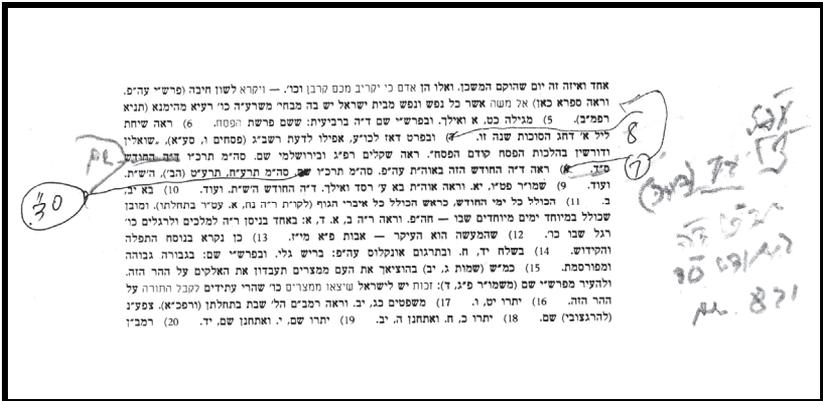
החודש ס"ד

וב8

שם

In other words: the same reference to the maamar from 5626 Dibur Hamaschil "Hachodesh" section 4 was in both footnote 7 and 8. But in 8 it had originally said 'ibid'. Now that 8 had become 7, it was important to write the source in 7 and write 'ibid' in 8.

Clearly, any slight change, even in formatting, can require further editing and changes for accuracy. And all this for Hebrew sources to an English letter!

NEW!

Translation of the
Alter Rebbe's Shulchan Aruch

Volume 7 –

The Laws of Pesach,

The Month of Nissan,

Laws of Searching, Destroying and Purging Chametz

reg. \$45.00 - sale price \$38.25

to order: <https://bit.ly/2HXQKLn>

Sichos In English

788 Eastern Parkway • Brooklyn, NY 11213

sie.org • SichosInEnglish@gmail.com

לעילוי נשמת
הרה"ח הרה"ת ר' **יונה**
בן הרה"ח הרה"ת ר' מאיר ע"ה
אבצן

מנהל ועד שיחות באנגלית
למעלה מארבעים שנה
שבהמשך פעולותיו בהפצת המעיינות
נזכה לגאולה השלימה תיכף ומיד ממש

נדפס על ידי חתנו ובתנו
הר' **יצחק וחנה** ומשפחתם שיחיו **וואלף**

If you would like to receive this weekly publication sent via email, or to sponsor a publication please contact us at: sichosinenglish@gmail.com.
or you can sign up to receive it on WhatsApp at 917-868-6509